

We hadden de strategie van IVC Evidensia puntsgewijs in een Power Point presentatie kunnen zetten. Maar we besloten het anders te doen. De strategie als fabel. Tenslotte vertelt niemand het beter dan Hond.

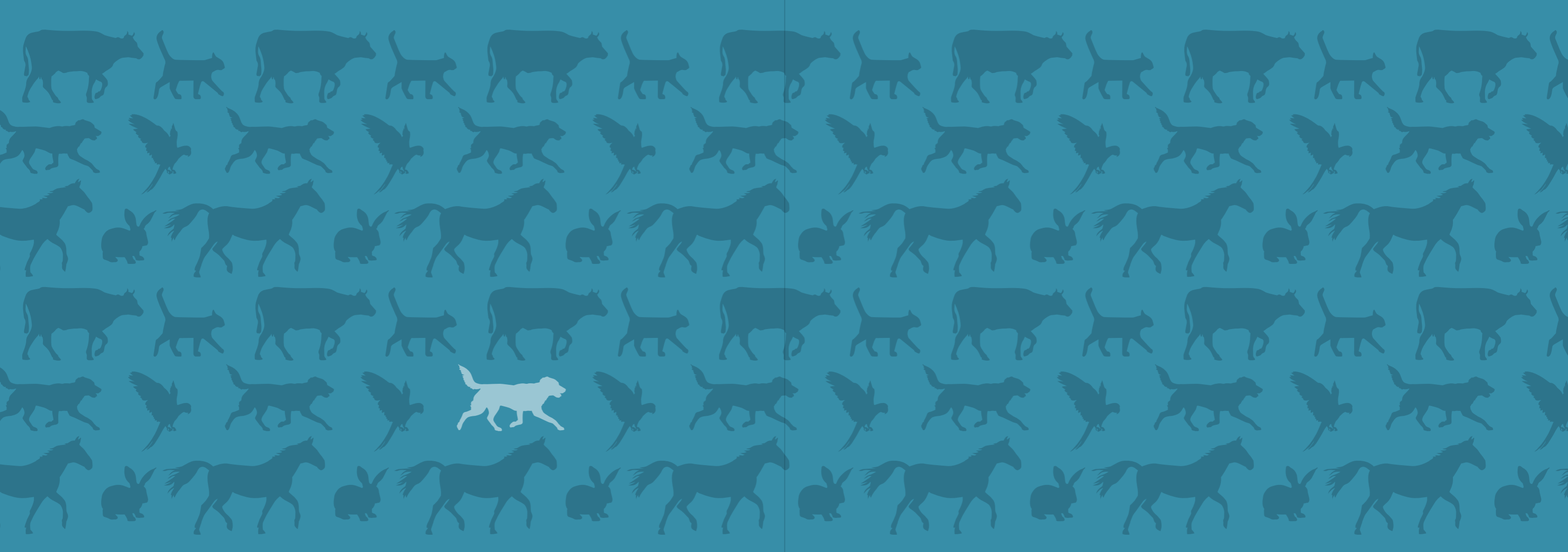
De strategie volgens Hond | HET VERHAAL VAN EVIDENSIA

De strategie volgens Hond

HET VERHAAL VAN EVIDENSIA

De strategie volgens Hond

HET VERHAAL VAN EVIDENSIA

**“Whoever said you
can’t buy happiness
forgot little puppies.”**

Gene Hill, schrijver

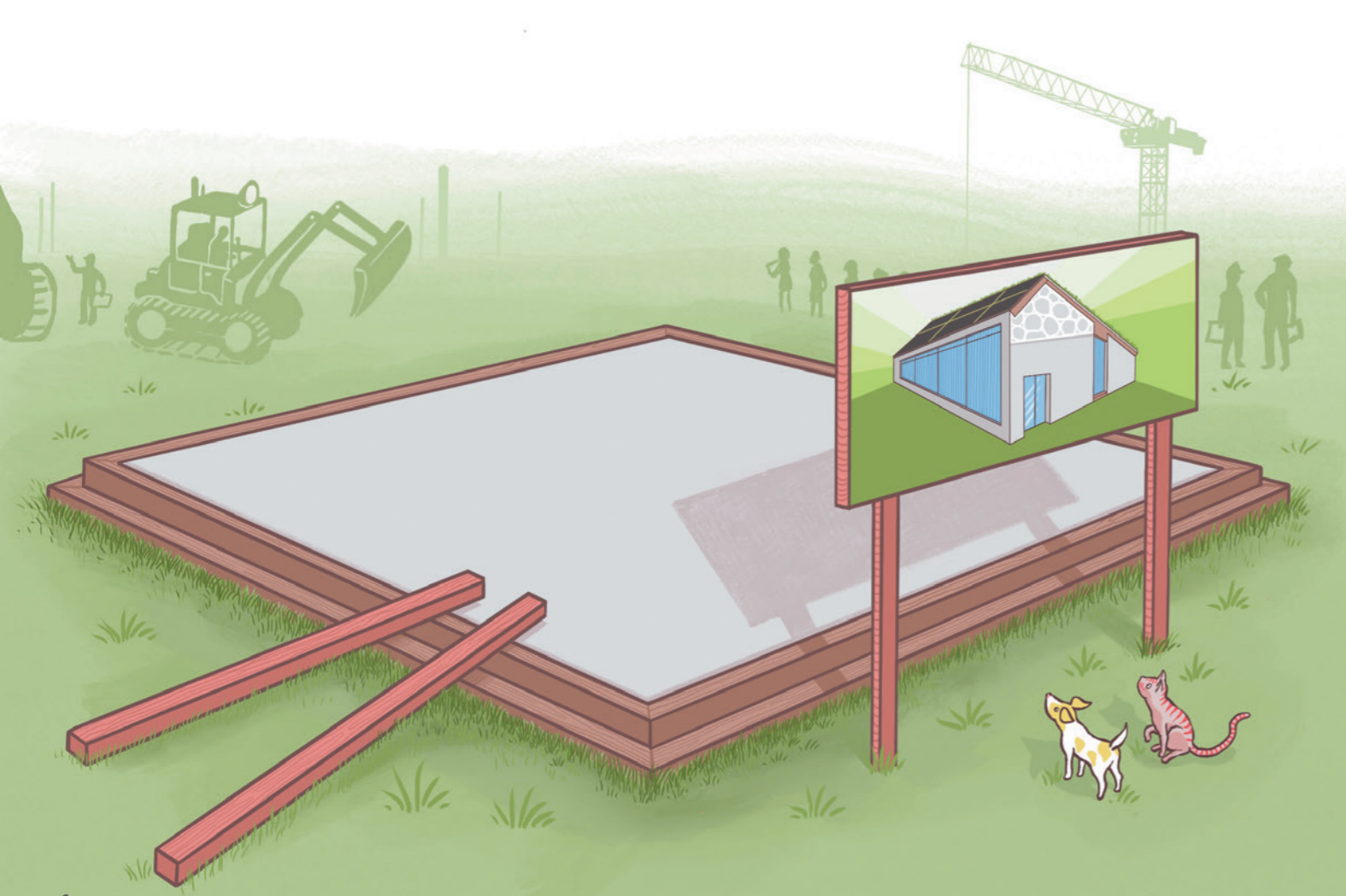

Voorwoord

In 'De strategie volgens Hond' vertellen we de visie en strategie van IVC Evidensia aan de hand van een fabel: een dierenverhaal. Niet alleen omdat een fabel passend is bij onze groep, maar vooral omdat het leuker leest dan een droog tekstdocument waarin we de strategie bespreken. We hopen dat je in het verhaal de belangrijkste elementen van strategie herkent en af en toe kan glimlachen om wat de dieren doen. Tenslotte is niks dierlijks ons mensen vreemd.

**Odin Goedhart (CEO IVC Evidensia)
& Michiel van Silfhout,
(Regional CEO Western Europe)**

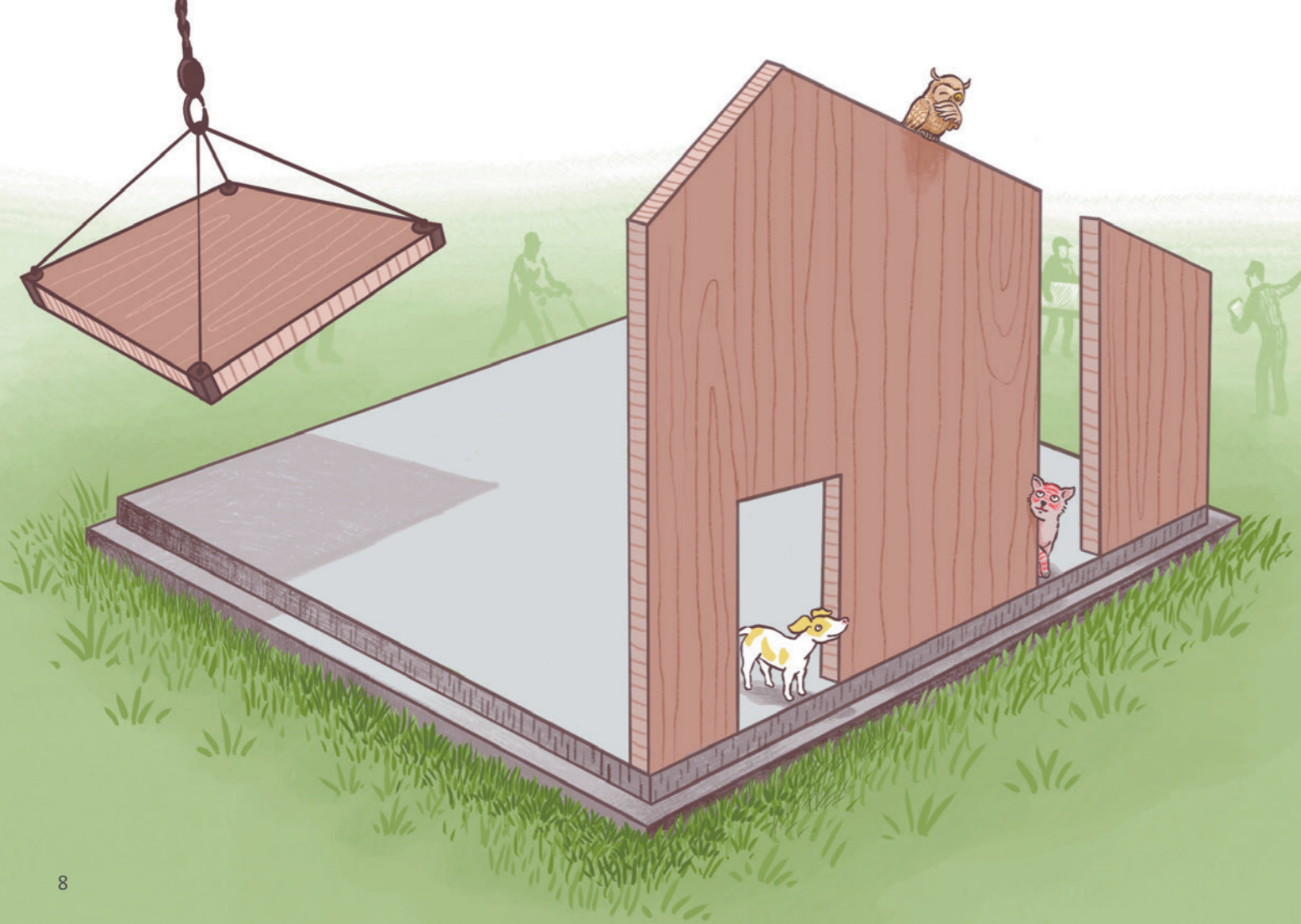

“Welkom op ons WIJland.”

“Poes, ik zag een sappige muis in het WIJland!”
“Super,” gaapt Poes parmantig vanaf haar kussen, “maar ik blijf even liggen.” Verbaasd kijkt Hond haar aan: “Laat jij nou een smakelijke muis aan je voorbij gaan?” “Soms doe je er goed aan je impulsen te bedwingen,” zegt Poes weinig overtuigend. “Zijn het je pijnlijke poten weer?” vraagt Hond bezorgd. “Nee allerminst Hond, ik ben nog zo fief als een kitten.” “Nou, kom mee dan,” zegt Hond ongeduldig terwijl hij wegsnelst. Vermoeid stapt Poes achter Hond aan. “Verdraaide oude poten,” mompelt ze.

Zoals gewoonlijk houdt Hond even stil bij het bord dat aan de rand van het oneindig grote veld staat. ‘Welkom op ons WIJland’ leest hij. “Mensen schrijven dat met een korte ‘ei,’” legde Poes hem ooit uit, “maar wij dieren vinden dat dit veld van ons allemaal is. Bovendien zijn we hier met elkaar verbonden. Vandaar dat wij het WIJland noemen.” “Wat is dat nou?” merkt Poes op die stram achter Hond opduikt. “Dát wilde ik je dus laten zien Poes,” zegt Hond blij. Samen kijken ze naar een gebouw in aanbouw, waar mensen en dieren bedrijvig in en uit lopen. “Ook dat nog,” verzucht Poes hardop.

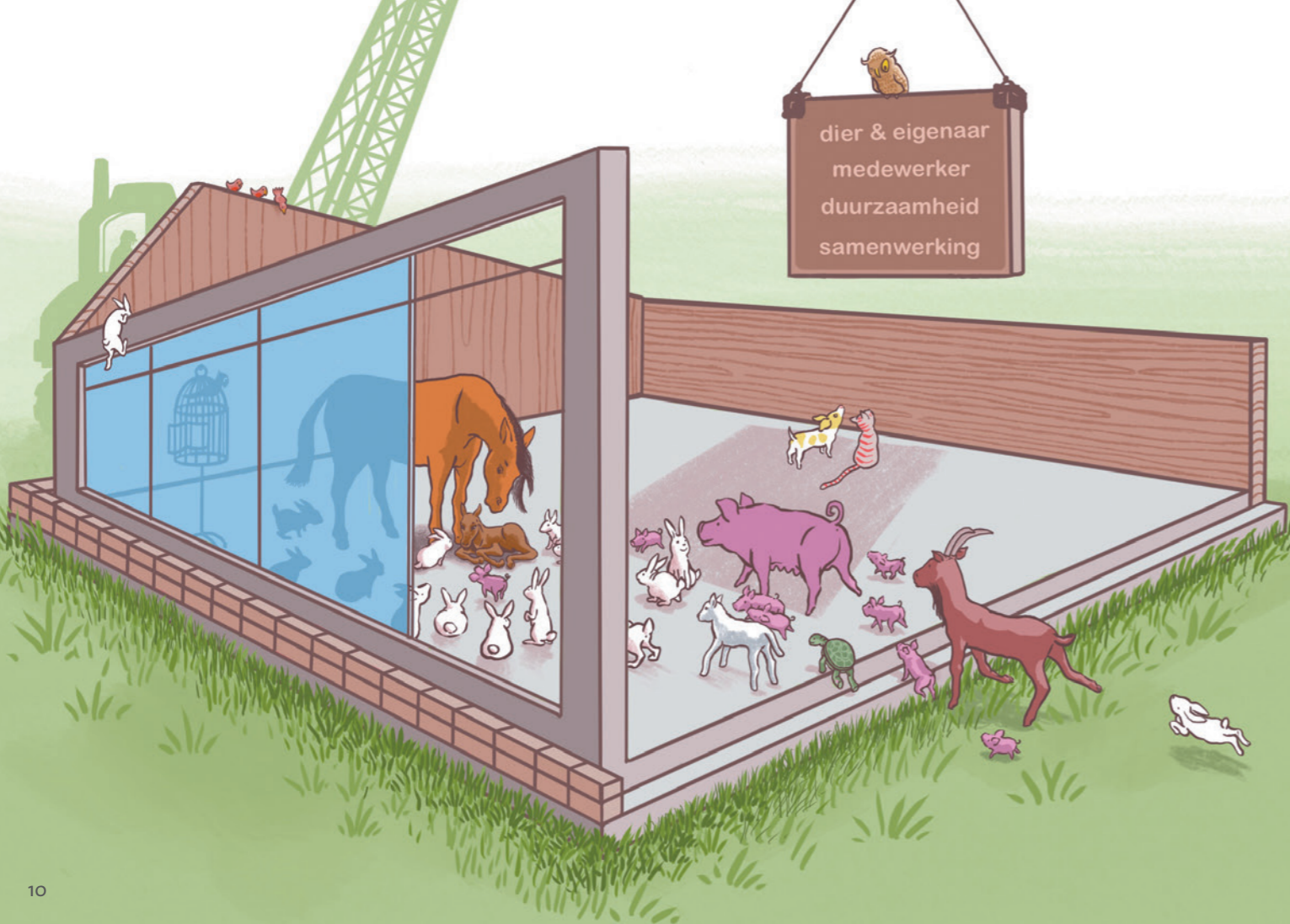

“Samen Beter door best prektissus.”

“Mooi hè?” zegt Uil die naast het tweetal neerstrijkt. “Wat is het?” vraagt Hond. “Dat is Evidensia, ons tweede huis,” weet Uil. “Een huis voor als we ziek zijn, maar ook om niet ziek te worden.” Waarom is het nog niet af?” vraagt Hond. “Dat huis bouwen de mensen van Evidensia voor morgen. Maar hoe het er precies uit komt te zien, weten ze pas als het klaar is,” zegt hij al turend naar een stip op de horizon. “Net zoals bij mensen,” bemoeit Poes zich ermee. “Die zijn als het ware ook nooit af.”

“Samen Beter,” prijkt boven de entree van het gebouw. “Wat betekent dat voor ons?” vraagt Hond. Uil weet weer raad: “Samen Beter betekent dat de mensen van Evidensia samen bouwen aan de diergeneeskundige zorg van de toekomst. Ze doen dat samen als groep. En ze worden beter, door best practices te delen en toe te passen.” “Best prektissus?” vraagt Hond vertwijfeld. “Goede ideeën die met succes zijn uitgetoet,” antwoordt Uil. “Die kunnen ze dan ook in andere huizen van Evidensia toepassen.” Dat klinkt best slim moet Hond toegeven.

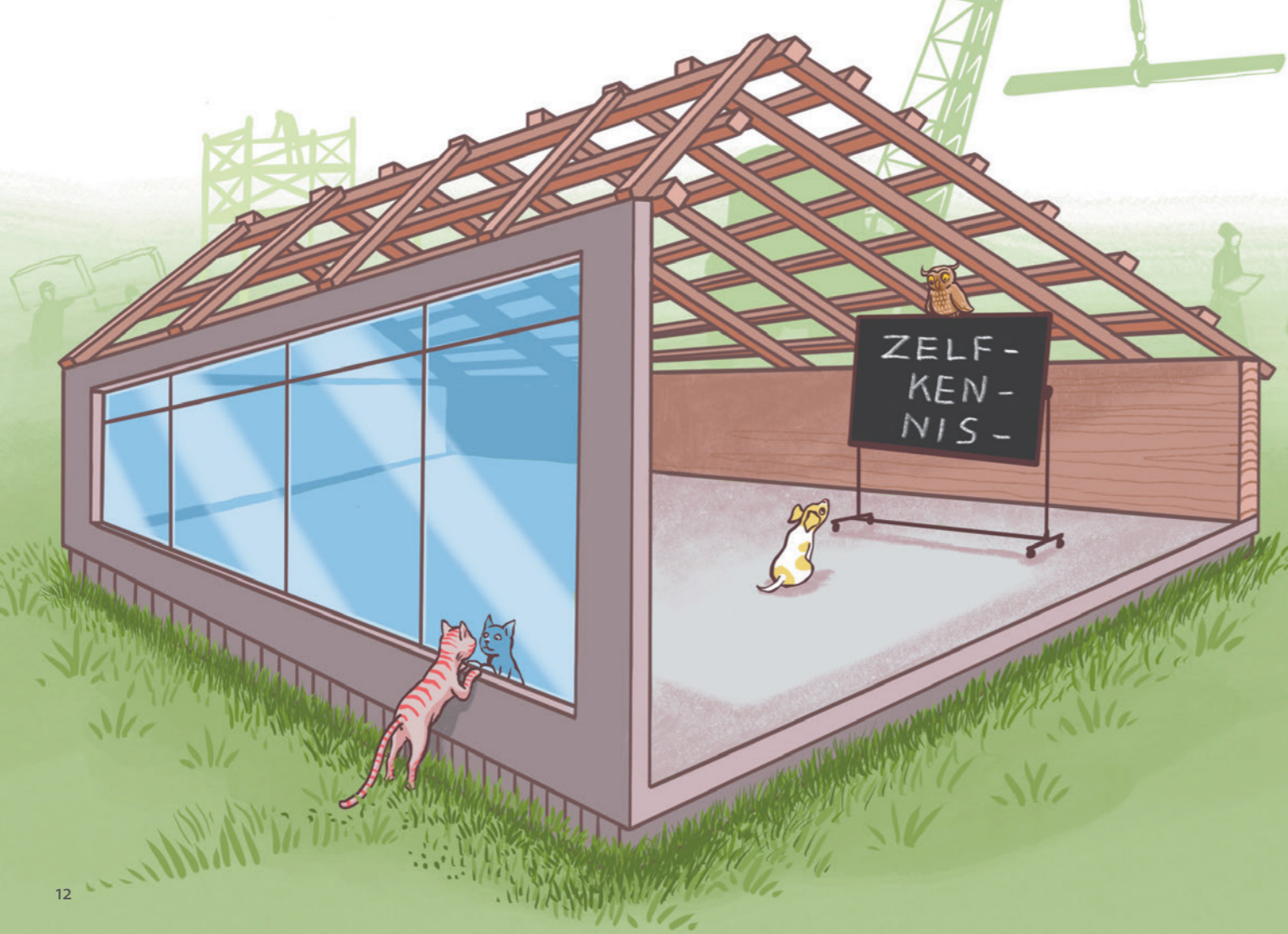
“Om zo een huis te zijn voor gezonde huisdieren en gelukkige eigenaren.”

“Willen jullie even binnenkijken?” vraagt Uil. “Leuk!” zegt Hond enthousiast terwijl hij naar binnen stuift. “Ik blijf wel even buiten wachten,” zegt Poes tegen niemand in het bijzonder. Het eerste wat Hond opvalt als hij het gebouw binnenstapt, is een grote routekaart waarop in 4 richtingen plechtige woorden geschreven staan. ‘Dier & Eigenaar’ leest hij. En ook ‘Medewerker’, ‘Duurzaamheid’ en ‘Samenwerking’. “Dat is waar Evidensia Samen Beter in wil worden. Om zo een huis te zijn voor gezonde huisdieren en gelukkige eigenaren. Maar ook om een plek te bieden waar je het

laatste afscheid kan nemen.” “Dat klinkt als een fijn huis,” zegt Hond terwijl hij nieuwsgierig rondsnuffelt.

Papegaai kletst vrolijk nadat hij weken z’n stem kwijt was. Een Moederpaard kijkt vertederd naar haar pasgeboren veulen en Konijn stampet ongeduldig dat hij weer naar zijn vertrouwde hok wil. En te midden van deze blijde beestenbende krioelen hun blijde baasjes. “Ik denk dat zelfs Poes de mensen hier wel aardig vindt,” bedenkt Hond opgewekt.

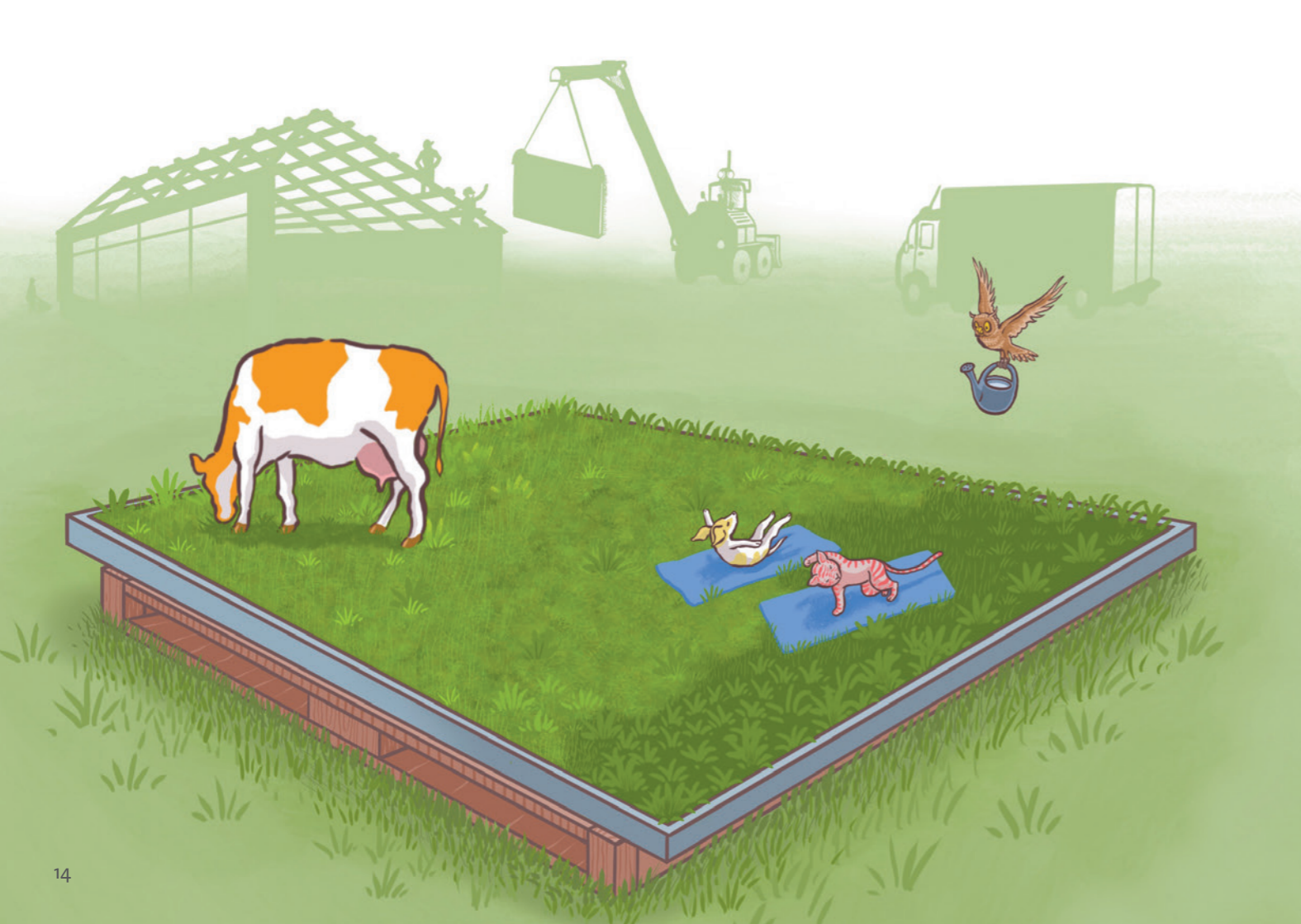

“We care, we dare, we share.”

Dan merkt Hond, die altijd wel wat nieuws wil leren, een groot klaslokaal op. “Kunnen alle mensen van Evidensia hier les krijgen?” “Jazeker,” zegt Uil. “Van jong tot oud; iedereen die dat wil. Daarom staat er ook ‘Een leven lang leren’ op ons schoolbord. “Wat kun je hier dan leren?” vraagt Hond nieuwsgierig. “Soms is een beetje zelfkennis nodig om verder te komen,” antwoordt Uil. “Een andere keer wil je gewoon

iets nieuws leren doen. Net waar je behoefte aan hebt. Zo garanderen we dat alle dieren de beste zorg krijgen. Of, zoals de mensen van Evidensia het zeggen: ‘We care, we dare, we share.’” “Wie ker, wie wat?” vraagt Hond. Soms begrijpt hij Uil niet. Dan lijkt het of hij in een compleet andere taal praat. “Ach ja,” glimlacht Uil. “Dat is Engels. Zo praten ze hier wel vaker; je went er vanzelf aan.”

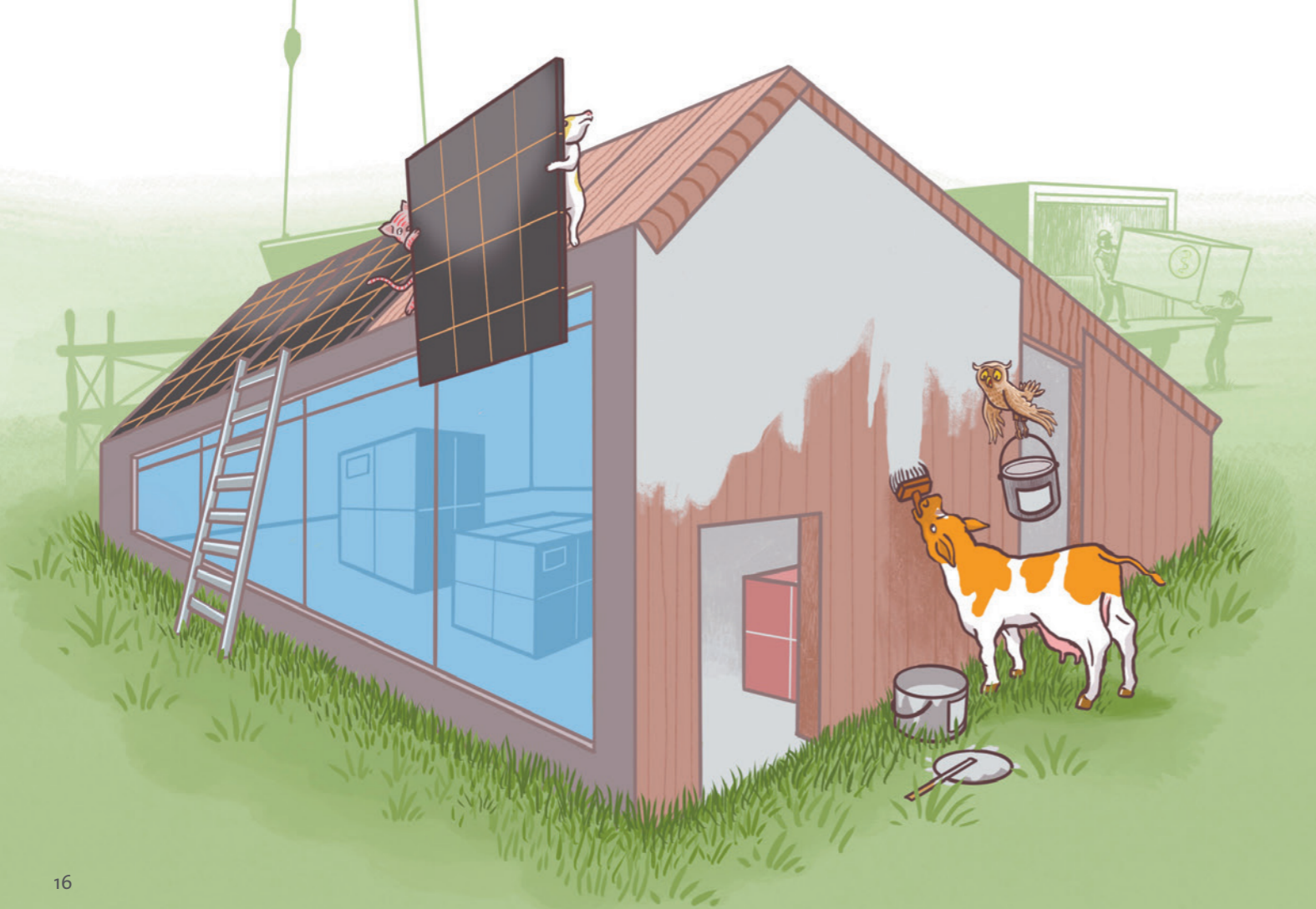

“Jouw vertrouwde dokter blijft wie hij is.”

Met zijn hoofd vol indrukken rent Hond naar buiten en botst tegen Koe aan. “Niet alles is een wedstrijd Hond,” zegt Koe terwijl hij op een mals stukje gras kauwt. “Sta toch eens stil bij het hier en nu, want juist daarin zit de vooruitgang.” Hond kijkt bedachtzaam naar de onnavolgbare Koe. “Daarbinnen moet het altijd maar anders en

nieuw,” bromt Koe, “maar ik vind het prima zoals het is. Mijn dokter kent elke vlek. Ik zou geen ander willen.” “Hoeft ook niet,” bemoeit Uil zich ermee. “Niet alles blijft bij het oude, maar jouw vertrouwde dokter blijft wie hij is, óók binnen dit nieuwe huis van Evidensia. De aandacht voor jouw vlekken blijft even goed.”

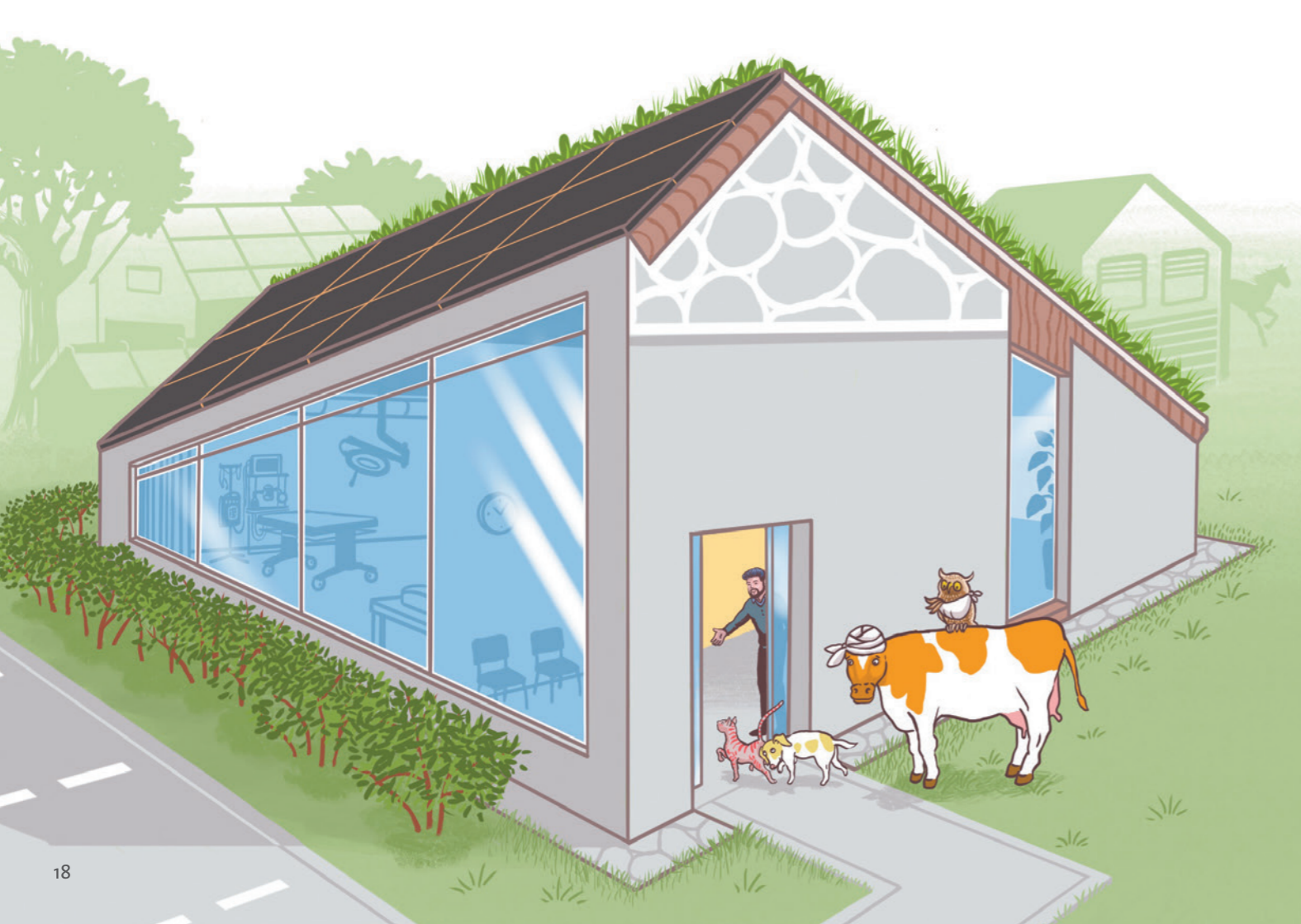

“Het belangrijkste is dat we blijven verbeteren en elkaar daarbij helpen.”

“Oké,” vat Hond samen voor Poes die hem stram tegemoet loopt. “In ons WIJland komen dus allemaal van die unieke gebouwen te staan die samen één grote groep vormen, maar wel authentiek en lokaal vertrouwd blijven. “Inderdaad,” beaamt Uil. “Zo bouwen we samen aan de beste diergeneeskundige zorg voor morgen, voor ons allemaal.” “Dat

klinkt allemaal mooi Uil,” zegt Poes, “misschien zelfs een beetje té mooi.” “Het is inderdaad heel wat om waar te maken,” beaamt Uil, “dus soms gaat het mis. Dus het belangrijkste is dat we blijven verbeteren en elkaar daarbij helpen.” “Goh,” zegt Poes die moet bekennen toch wel een beetje onder de indruk te zijn.

“Samen Beter!”

“Probeer nooit een kat te overtreffen in koppigheid,” fluistert Koe als Hond een licht tegenstribbelende Poes zachtjes naar binnen duwt. “Toe maar Poes, ik geloof echt dat de mensen hier jou kunnen helpen met je stramme poten.” “Goed dan,” zegt Poes, “ik ga naar binnen. Maar denk maar niet dat ik daarmee zeg dat ik mensen nu ineens aardig vind.” Met opgeheven hoofd en trotse, maar toch ietwat wankele pasjes wandelt Poes naar binnen.

“Krijg nou wat,” mompelt Koe. ‘Tsja Koe,’ zegt Uil gewichtig, “niets blijft hetzelfde en alles verandert. En dat geldt ook voor Poes.” “Nou jongens, zo kan ‘ie wel weer met dat gefilosofeer van jullie,” lacht Hond en kwispelend rent hij naar binnen, Poes achterna. “Knijp maar in mijn poot als het pijn doet,” fluistert hij als Poes zich op de tafel manoeuvreert. “Heus, het komt goed. Samen Beter!”

Nawoord

Na 6 jaar bouwen aan onze groep in Nederland werd het tijd om onze strategie voor de komende jaren opnieuw te bepalen. Dat hebben we gedaan. Toch kwamen we er in gesprekken met veel collega's achter dat het ook belangrijk is om het verhaal van onze strategie actiever te gaan delen en te communiceren. Want een strategie komt pas tot uiting als mensen hem kennen en kunnen toepassen. Vandaar dat we als start een andere communicatievorm hebben gekozen. En gaan we vanaf hier verder aan de slag om ons strategisch verhaal door te vertellen en ook te blijven updaten. Want een goede strategie groeit iedere dag mee met de nieuwste ontwikkelingen.

Onze strategie begint met 'Samen Beter' en is verder uitgewerkt in een missie, normen en waarden en in een strategisch plan, dat je ook op onze website terugvindt. De belangrijkste elementen ervan komen in dit dierenverhaal naar voren. Want wat zegt het eigenlijk dat we 'Samen Beter' willen worden? Het verhaal laat zien dat alle mensen binnen IVC Evidensia op alle mogelijke manieren hun best doen om samen te werken zodat onze dieren de beste zorg krijgen. Door goed voor elkaar én onszelf te zorgen, halen we het beste uit onszelf en onze teams. Hiermee creëren we een plezierige en uitdagende werkomgeving waarin we allemaal kwalitatief hoogwaardige zorg en service kunnen bieden.

En ja, zoals we ook in het verhaal lezen, lukt dat niet altijd. We zijn tenslotte ook maar mensen... Die soms, net als Koe, een beetje voorzichtig zijn wat betreft al die nieuwigheden. Of gewoon net als Poes tijd nodig hebben om de kat uit de boom te kijken. Maar, zoals Uil aangeeft, kunnen we door goed samen te werken veel van elkaar leren. En als we zoals Hond nieuwsgierig en enthousiast zijn, bouwen we de komende jaren weer met grote stappen verder aan onze mooie IVC Evidensia groep. Samen Beter!

Dier en eigenaar

Elke vestiging werkt toe naar een basis voor ons klantaanbod voor dier en eigenaar.

Medewerker

We geven invulling aan een aantal kernbeloften richting onze collega's.

Samenwerking

Samen werken we aan verdere professionalisering en optimalisatie van onze organisatie.

Duurzaamheid

Samen bereiken we de nieuwe standaard voor duurzaam werken in de veterinaire sector.

©2023 | IVC Evidensia

De strategie volgens Hond

HET VERHAAL VAN EVIDENSIA

Alle rechten voorbehouden. Niks van deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Tekst: Marieke Stegenga
Redactie: Christine van Empel en Michiel van Silfhout
Illustraties: Jan van Doornspeek
Vormgeving: Karen Lennings
Drukwerk: Mailtraffic

FSC
LOGO
(Wordt
door drukker
geplaatst)

